

B-lur Flickorna i Ner'ke.

Allegretto moderato.

Mel. af Lars Bondesson.

Sång.

Piano.

The musical score is written for voice and piano. It begins with a treble and bass clef, a key signature of three sharps (F#, C#, G#), and a 2/4 time signature. The piano part starts with a forte (*ff*) dynamic, followed by a mezzo-forte (*mf*) section, and then a piano (*p*) section. The voice part enters with the lyrics "För flick-or - na i Ner - ke di för' ett his - kligt ras, De klä - da sig så gran - na å gû up - på kul -". The score is divided into four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features various musical notations, including slurs, ties, and dynamic markings. The lyrics are written below the vocal line.

För flick-or - na i

Ner - ke di för' ett his - kligt ras, De

klä - da sig så gran - na å gû up - på kul -

Munkbrovisa.

I aderton år ner vid Munkbron jag stått,
Å då' ä' minsann ej för ljufliger lott;
Då' kan ja' Er alla bedyra.
För ty, om en styfver man tänker att få,
Så är man rent tvungen att ståndet uppslå
Ej senare än klockan fyra.

Och aldrig är lönt för en munkbromadam
Att vara för dum, ty att då ta' sig fram,
Då' går inte för sej, go' vänner!
Ty stånd ska' hvarendaste karing nu ha',
Fastän med förstånd ej affären di ta.
Den saken ja' pröfvat å känner.

Nej, om då' ska' gå, då ska' en ha allt,
Både skinkor å korf, grönsaker å salt,
Och sånt ha väl också de flesta.
Men utan att skryta så vet ja' bestämdt
Hvad skinkor beträffar, ja utan allt skämt,
Så har undertecknad de bästa.

Men ändå ä' svårt att va' alla te' lag.
Å då' får en höra hvarendaste dag,
Att inget ä' i deras tycke.
En klagar på ost och en annan på smör,
En kommer tillbaka å klagar därför,
Att korfven är saltad för mycke'.

Så kommer en fru med en piga på släp
Å prutar å läspar, att allting ä' skräp
Å aldrig får nog utaf biten.
Men hemma, så sannt som att korfven ä' rund,
Så smakar han bra, se'n man fått den i mund
Änskönt han är aldrig så liten.

Ja, nog ska' man vara båd' gammal å van,
Om man några kunder ska få här i sta'n,
Å använda knep så finurligt.
Ty luktar en bit lite' illa, så tar
Man fram den å säljern te' en, som ej har
Nån' näsa; det är ju naturligt.

Hc 65

12. Flickan med paraply't.

Allegretto.

Piano.

The piano introduction is in 2/4 time, key of D major. It features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The right hand starts with a quarter note D, followed by eighth notes E, F#, G, A, B, C, D. The left hand starts with a quarter note D, followed by eighth notes E, F#, G, A, B, C, D. The piece ends with a 'Fine.' marking.

The first vocal line is in 2/4 time, key of D major. The melody is in the right hand, and the piano accompaniment is in the left hand. The lyrics are: 1 E' vi - sa vill ja' sjung - a, som ä all - de - les ny, den

The second vocal line is in 2/4 time, key of D major. The melody is in the right hand, and the piano accompaniment is in the left hand. The lyrics are: handlar om e' flic - ka, som gick mä pa - ra - ply, fast

The third vocal line is in 2/4 time, key of D major. The melody is in the right hand, and the piano accompaniment is in the left hand. The lyrics are: so - la up - på him - me - len av mol - na bort - skynd var, men

The fourth vocal line is in 2/4 time, key of D major. The melody is in the right hand, and the piano accompaniment is in the left hand. The lyrics are: högmodsan den stund ut - i pi - gors hjär - tan far.

He 65

13. Fotograferingen.

Allegretto.

Gammal melodi.

Sång.

Piano.

Skön Fi - na gick i lun - den grön å tänk - te på sin

Sven. Han ha - de loft na ett por - trätt, ho' ho - nom ett i -

gen, för kår - le - ken i brös - te' brann, sen

förs - ta gång di såg var - ann. Fad - de - ral - la lad - de - rad - de

ral - la - la - la, fad - de - rad - de ral - la - la.

14. Hemkomsten från hea.

Tempo di marcia.

Sång.

Piano.

f

Nu ä' ja' kom-men å - ter från krigets små-ra dag, men

p

den som in - te grå - ter, dä ä' båd' mor å jag. För nu ja'

kan min - sann, tjo fa-de-ra-de-ral-la - la, slå

sön - ner om dä sto - ge fem - ti bön - ner i e' ra!

f

Fine.

11. På väg te hea.

Hg 65

Marziale.

Sven Ehrling.

Piano.

ff

Musical score for the first system. It features a piano accompaniment in G minor, 3/4 time, with a forte (ff) dynamic. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: "Nu står ja' på mi' re-sa å ska' fa - ra, men Gu' vet om ja' kommer i -

Musical score for the second system. The piano accompaniment continues with a piano (p) dynamic. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: "gen. Mätte himmelens Gud mej be-va - ra å släpp in-te te oss fi-en-

Musical score for the third system. The piano accompaniment continues with a piano (p) dynamic. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: "den! A - jöss! bä' far å mor, å lil - la Sa - - ra, du som

Musical score for the fourth system. The piano accompaniment continues with a forte (ff) dynamic. The melody is in the right hand, and the bass line is in the left hand. The lyrics are: "va - rit min tro - fas - ta vän.

Ha 65

10. N:o 19 Räv.

15

Marcia.

Gammal melodi.

Sång.

Piano.

The musical score is written for voice and piano. It begins with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The piano part starts with a forte (f) dynamic and features a rhythmic accompaniment of eighth and sixteenth notes. The voice part enters with the lyrics 'För ar'ton-hundra-'. The score is divided into five systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics continue: 'för-ti vi te Mo-a-läg-re för, mä mo-de' ut-i', 'brös-te' a en ma-ta-pö-se stor, å vi-ta blad-garns-', 'byx-er, å mös-sa satt på sne, å sju riks-da-ler', and 'ban-ko, å tug-ge-buss där-te.' The score concludes with a double bar line and repeat signs. The piano part ends with a forte (f) dynamic.

För ar'ton-hundra-
för-ti vi te Mo-a-läg-re för, mä mo-de' ut-i
brös-te' a en ma-ta-pö-se stor, å vi-ta blad-garns-
byx-er, å mös-sa satt på sne, å sju riks-da-ler
ban-ko, å tug-ge-buss där-te.

3. Ett hår av Hin.

Gammal melodi.

Tempo di mazurka.

Sång.

Piano.

Å här - om å - re' ja' träf - fa Sti - na å
kom ej i - håg e' för dö å pi - na, att

släng - de te na en li - ten puss, Ho'
ja' nyss tat mej en to - baks - buss.

ryn - ka nä - sa å bör - ja frä - sa: "Tvi va - le, Pel - le, så du

bär dej åt! Gå bak - om knu - ten, spott

ge - nast ut en, kom se'n te - ba - ka ska' vi

tän - ka påt."

Ho 65

4. En misslyckad friarefärd.

Gammal melodi.

Allegretto.

Piano.

f

♩ *p* *f*

Ja' geck mej ut å fri - a en gång å va' så fin, å

p *f* *p*

styr.de så mi' ko - sa te Anders' Jöns' Kris - tin; men de' va' svårt må

f *p* *f* *p*

ve - ta att o - la hit - ta på. Ja' grubbla å ja' le - ta, men

f *p*

de' va' lögn än - då.

f

Hc 65

6. Pompa.

Gammal melodi.

Allegro.

Sång.

Piano.

The first system of the musical score. The vocal part (Sång.) is on a single staff with a treble clef, 2/4 time signature, and a key signature of one flat (B-flat). It begins with a whole rest followed by a half note G4. The piano accompaniment (Piano.) consists of two staves (treble and bass clefs). The right hand plays a continuous eighth-note melody, and the left hand plays a steady eighth-note bass line. The system ends with a repeat sign.

Ja' tog mej e' hust - ru, å ho' het - te Sa - ra. Pom - pa, pom - pa,

The second system of the musical score. The vocal part continues with the lyrics "Ja' tog mej e' hust - ru, å ho' het - te Sa - ra. Pom - pa, pom - pa,". The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern. The system ends with a repeat sign.

fa lu la lu la lu la. Å dä ska Ni tro va' e' hiskli - ger - ma - ra.

The third system of the musical score. The vocal part continues with the lyrics "fa lu la lu la lu la. Å dä ska Ni tro va' e' hiskli - ger - ma - ra." The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern. The system ends with a repeat sign.

Pompa, pompa, fa - lu la - lu - lej.

The fourth system of the musical score. The vocal part continues with the lyrics "Pompa, pompa, fa - lu la - lu - lej." The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern. The system ends with a repeat sign.

Hc 65

5. I unga da'r.

Allegretto.

Gammal melodi.

Piano.

f

Förr va' ja' vac - ker, ma - Ni tro, fast
al - la tö - ser skul - le glo å

p

nu ja' blitt ra - san - de ful, å dä va' ut - i ung - a
tit - ta på mej li - te smul. Men

da'r, ja, dä va' ut - i ung - a da - a - a - a - a - a - a - a -

a - a - a - ar, ja, dä va' ut - i ung - a da'r.

Hs 65

8. Lincoln-Visa.

Moderato.

Gammal melodi.

Sång.

Piano.

Har ni hört en för-skräc - ke - lig hän - del - se, den är

sann, ty den hän - - de just nu. Då

kung - en av nord - lig' A - me - ri - ka blev skju - ten, ja skju - ten mitt i -

tu. Skru - va lut - tan tjong, fad - de - ra - a - rej, skru - va

lut - tan tjong, fad - de - - rej. Då

kung - en av nord - lig' A - - me - ri - ka blev

skju - ten, ja skju - ten mitt i - - tu.

Hs 65

9. Knekten Blom.

Marcia.

Richter.

Sång.

Piano.

När knekten Blom i kri-get skulle fa-ra, han var så räd-der, att hans skull'gå

åt. Å för att ar-ma livets sitt be-vara hans kaffa sej en halvtumstjocker

plåt! Te en skräddare i hast sprang han se'n mä kval å smärta, å

su' te honom: "Mitt för hjärta' denna plå-ten nu sy fast!"

H 9 65

7. Farväl, du falska Stina!

♩ Moderato.

Gammal melodi.

Sång.

Piano.

Vermlands-Pelles frieri.

Gammal melodi.

Moderato.

Piano introduction in 2/4 time, marked Moderato. The music is in G major and consists of four measures. The right hand has a whole note G4, while the left hand has a descending eighth-note pattern: F#4, E4, D4, C#4. The piece ends with a fermata on the final G4 note.

Fli - cka lil - la vill du gef - ta dej - san Nog så får du fäl - le

ta - ga mej - san. Ja, i mi' vack - ra stu - ga Kan då fäl - le du - ga

För e' tock-na som te bo; hva' sej - san.

Blåkullafärden.

Gammal melodi.

Allegretto.

En sä - gen är gäng - se dä ve - ta vi ju, Att

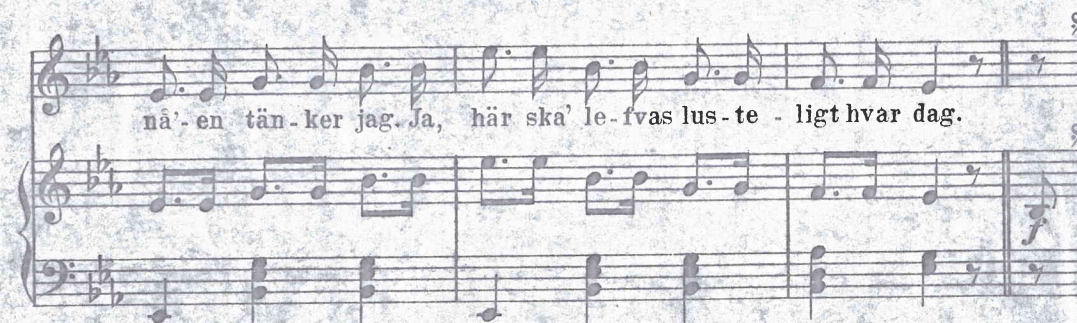
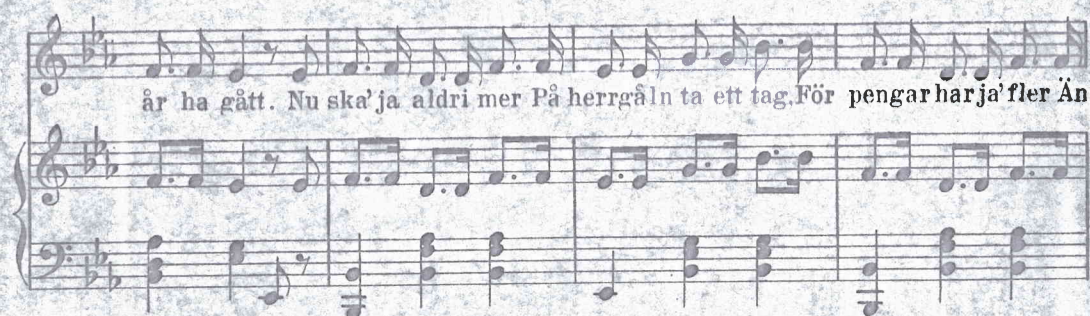
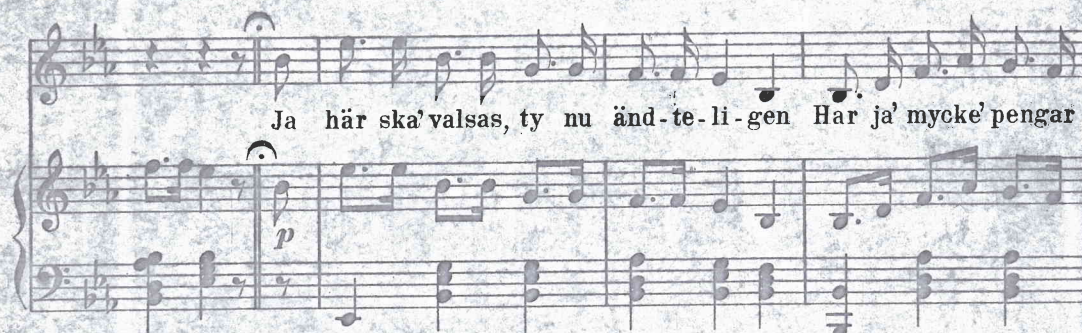
ba - ra te "Pås - ka" det li - der; Da hvar och en gu - mma, som

al - dri blitt fru På kvas - ten te Blå - kul - la ri - der. Och

Här ska' valsas.

Gammal melodi.

Moderato.

Men fram mä bränvinsflaska nu go' vänner!
 Här ska' lefvas, ä dä utå glatta f—n.
 Bå' folk å få, så många som ja' känner
 Ska' supå natta ut te' ljusa da'n.

Å innan åre' slut
 Så ä' ja' gift bestämdt.
 Dä' kan int' f—n stå ut
 Att vara ensam jämt.

Å länge nog ha' Britta gått å klämt.

Å tar ho' mej, ho' får en kär, som duger.
 Ja' ska' köpa'na båd' skor å sjal i sta'n.
 Å tro mej, ja' står inte här å ljuger,
 Att ho' ser bättre ut än själfva f—n.

Ja' säker ä', att ho'
 Ska' trifvas hos mig bra
 Båd' katta, ko å so
 Ho' får mä samma ta',
 Men bästa grisen blir fäll ändå ja'.

Blåkullafärden.

En sägen ä' gängse, dä veta vi ju
 Att bara te »påska» dä lider,
 Då hvar å en gumma, som aldri' blitt fru,
 På kvasten te Blåkulla rider.
 Och opp genom skorsten de' går så befängdt.
 Å ha de en gång uppå kvasten sig svängdt,
 Så hjälper dä inte om spjälle' ä' stängdt
 Dä vet'en se'n långlia tider.

Nu va' dä e' karing en gång, som va' fin.
 Båd' kriter å folk ho' förtrolla.
 Å klart att ho' då föll i smaken på hin.
 Ja, han fick'na nog se'n behålla.
 Å ho' fick befallning, att samla te dans
 Så stort antal hexor, som möjligtvis fanns,
 Och opp genom luften di gick då med glans.
 Ja, värre än båd' Toller å Rolla.

Kring bya å gåla ho' flaxa å re'
 Å samla hop hexor te festen.
 Å tror nå'n ho' skändes för att säga te
 Hos självaste klockarn å presten?
 Ho' för öfver sockna, ho' för öfver mon;
 Ja, om I vill höra, å om I vill tron,
 På kvällen hon hade en hel bataljon,
 Som alla satt stadigt på hästen.

Ve midnatt de kommo till Blåkulla ting
 Å va' då så trötta i ridten;
 Men likväl så ställdes de opp i en ring,
 Å f-n han sto' själf uti midten.
 Hon dansa mä alla i vildaste sken,
 Så svetten den lacka å hela armén;
 Men också han bjöd dem på fälsupen se'n,
 Som köptes hos självaste Smithen.

Ja, glädjen va' stor, men den blef inte lång,
 Å hör hva' ja' nu vill förtälja!
 Den hexa, som samlat så fullt på en gång,
 Te hustru nu hin ville taga,
 För Pintorpafrua va' gammal å grå,
 Hoptorkad och fnurrig, det kan en förstå.
 Som sagdt, nu han tänkte å grunnade på
 Att få nå'et läckert te helga.

Men då kunde inte de andra rätt ha,
 För alla så ville de åt'en.
 Hos Pintorpafrua di sa' som då va',
 Å ho' ble' minsan ej belåten.
 Ja, ho' börja' lefva som självaste f—n.
 »Den steken du ska' allt få mista minsan
 Å cog ska' ja' taga hin håle i lann,
 När en gång ja' fått'en i båten.»

Å därma' ho' satte i väg, så då hven
 Å träffade snart på dem båda,
 Å hin ble' så rädd, så han damp som en sten.
 Den dansen han ville ej tråda,
 För där ble' ett slagsmål emellan de två;
 Ja värre än slaget ve' Brunnabäcks å.
 Den ena låg under, den andra låg på.
 Förskräckligt då va' te å skåda.

Å nämde man ja' skulle bli,
 För si ja' va' rasande klok,
 Men genast skrek' å storma di:
 »Vi vill' inte ha' en så'n tok!
 Men de' va' uti unga da'r etc.

Å gifta mej ja' skulle mä
 Å skaffa e' hustru åt mej;
 Å de' gick bra, å väl va' de'.
 När ja' svarte ja, sa' ho' — nej.
 Å de' va' uti unga da'r etc.

Så sa' min far adjö å dog,
 Å ja' börja flacka ikring.
 Å hela arfve' nu jag tog
 Å de' va' just jämnt — ingenting
 Men de' va' uti unga da'r etc.

Nu lefver ja' hvareveli da'
 Å de' har ja' fälle gjort jämt.
 Å lefver ja' inte, så tänker ja':
 Då ä' ja' nog döder bestämt.
 Men de' blir la på gamla da'r
 Ja, de' blir nog på gamla da'r,
 gamla da'r, gamla d-a-a-a-a-ar,
 Ja, de' blir nog på gamla da'r.

Vermlands-Pelles frieri.

Flicka lilla, vill du gifta dej — san
 Nog så får du fälle taga mej — san
 Ja, i mi' vackra stuga
 Kan då fälle duga
 För e' tockna där te bo; hva' säj — san.

Ja' fem å förti år på nacken har — san
 Men ändå finns då gry i Pelle kvar — san
 Jag minnes den gången
 Dansen kring majstången.
 Granngåls-Ola ville vara karl — san.

Stutapelle.

Å Pelle han traska i väg härom da'n,
Att sälja en svartbrokig stut uti sta'n.
»Ack kära min gubbe för billigt ej säljen»,
Sa' gumman, »och se ej för djupt i buteljen!»

»Nej, va' inte rädd, sa' Pelle å nös;
Men stuten han rysta' på hufve' å fnös.
Å gumma' sa' genast: »Si där ha' vi ägge'.
Ja, tokigt de' går, för nu nyste di bägge.»

Å Herren ska' veta, att ho' spådde sant.
Nog fick han för stuten en rundeli' slant,
Men köpskåla dracks mä te den han ha' salt'en
Å mä den, som under kommersen ha' hållt'en.

Ja allting gick rundt för vår Pelle te' slut.
Snart visste han inte hvem köpt har hans stut.
Han skåla' för stuten, så äfen rann svetten
Och bjöd dem, som allri i lifve' ha' sett'en.

Omsider han måste åt hemmet sej dra',
Å de' gick nog för sig, fast inte så bra.
Han svor öfver vägen å slängde mä' skanka;
De' här ä de' samma, som gå på i planka.

»Å länsmän å landshöfding fick hvar sin klick,
För di ha gjort vägen så smal, å de' skick?»
Sa' Pelle: »Jurist ha ja' blitt för de liken,
Å nu ja' studerar som bäst jur-i-diken.»

På trappa' sto' gumma' å märkte me' ett,
Att Pelle ha' mistat bå' stut å sitt vett.
Men icke förty, när han fram te'na kryssa,
Han ville, så snusig han va' henne kyssa.

Men liksom allt annat gick de' ock på kryss.
Han fick å si' gumma en annan slags kyss.
Å de' så de' blixtra om näsa' på Pelle,
Å stut fick han ock på ett ömtåligt ställe.

Men kvinna, som va' båd' gammal å karg,
Ho' ba'en gå ut å bet som en varg,
Å Pelle han ble båd' lessen å arg
Å bränvin begynte hälle
I kroppen på sej, te smockfull han ble',
Å hvarken han kunde höra ell' se,
Å rätt som då va' mä påsen breve
I dike låg Barbrors Pelle.

Där somna han in så sött som en kung,

as Te drän-gar-na de tå - ga ä nü - se-vist de

frå - ga: Vill du bli min hopp - som, stopp - som

propp-som tjod-de - li - o - lej hej! lu - ri - fa - xe bu - ri - fa - xe

tum-me - li - o - lej.

ff

D. S.

Ja lomma av så kvidande
me skinnet rött o svidande
o uti hjärtat lidande
o mina händer vridande.
Mi flecka sa: "Du skull ha spö.
Ja allri blir din fästemö,
nu kan du lägga dej o dö
i gravens djup, Adjö, adjö."
Ja fria nu på annat håll
men fick ett riktigt äkta troll
som värre va än tusen kryp
me sina svåra nyp.

Hon va i allt så driftiger
o uti syna skiftiger,
emellanåt så skriftiger
fast tungan jämt va giftiger.
Hon fick bå får o killingar,
varannanlörda tvillingar
o nästa sönda trillingar.
De tog på mina skillingar.
Hon levde om me bå folk o fä.
Ho slet utav mej håret mä.
Ho grät, ho^h log, ho nös, ho dog
o allri feck ho nog.

Frieriet i myrstacken.

Lars Bondeson.

Allegretto.

SÅNG.

PIANO.

En mån-skens-kväll jag gån-ga-de Up -

Fine. *p*

-på en stig å' sän-ga-de, Ja' myg-gor såg å'

fån-ga-de Å' käns-lor-na va' mån-ga de. Ja'

Å när som han nu hän te' gärdet ska' ut,
Så har inte Per någon svartbrokig stut,
Men smaka han får både snäsor å knuten.
För plogen han larvar i stället för stuten.

Pompa.

Ja' tog mej e' hustru å ho' hette Sara.
Pompa, pompa, falulalulalula.
Å dä ska Ni tro va' e' hiskliger mara
Pompa, pompa, falulalulej.

Ja ho' hade många å stora meriter;
Å brännvin dä drack ho' i taget en liter.

Å näfvar ho' hade ett par så bastanta;
Ja, öronen mina mä' dem va' bekanta.

Å mun va' förskräcklig å saknade tänder;
Å ögena lyste som två stora bränder.

Å näsa ho' va som en snöplog så breder;
Ja, lång så ho' räckte te' hakspetsen neder.

Å håre va' rödt, så dä fräste för vatten;
Men om dä' i dä' ha' var't kam, vete katten.

Å fötter så stora som Brohulta gärde;
Men uti bena fanns ej mycke' värde.

Å pojken, vi hade, han dödde mä samma;
Å dä va' ju bra, för han likna sin mamma.

Å mej, arme syndare, bulta å slog ho';
Men snart ble' ja' kvitt'na, en vacker dag dog ho'.

Å ja' ble' så gla', så ja' hoppa å trafva,
Å dagen därefter ja' körde'na i grafva.

Å bra dä gjorde Perkel, som tog'na;
Men bättre gjorde Blacka, som drog'na.

Men kvinna, som va' båd' gammal å karg,
 Ho' ba'en gå ut å bet som en varg,
 Å Pelle han ble båd' lessen å arg
 Å bränvin begynte hälle
 I kroppen på sej, te smockfull han ble',
 Å hvarken han kunde höra ell' se,
 Å rätt som då va' mä påsen breve
 I dike låg Barbrors Pelle.

Där somna han in så sött som en kung,
 Ga' tusan i både påse och pung,
 För spriten å sorgen gjord'en så tung.
 Å sjöng för'en uti kvälle'
 Då gjorde båd' broms å mygger å fler,
 Men platt ingenting han hörde dit ner.
 För resten så vakna han aldri' mer.
 Å så dödde Barbrors Pelle.

Influensen.

En visa jag sjunger, hvars make Ni aldrig ha' hört,
 Fast det, den behandlar, ju hafver Er alla berört.
 För denna jag vill nu mitt hjärnkontor länsa
 Och sjunga så vackert om rysk influensa,
 Men minns du ej den,
 Gör ej annat min vän,
 Bara nys!

Från Ryssland den sam öfver Bottniska viken till oss;
 Och utan förklaring hon började grundligt att slåss.
 Båd' fattig och rik fick den maran erfara,
 Och minst uppå näsan hon brukade spara.
 Uti hvarje hus
 Klef hon in bums, burdas.
 Jo, jo men!

Doktorerna bråka sin hjärna, men finna ej bot,
 Förty influensan regerar ju ock deras klot.

Här hjälper ej plåster, ej Boltziihanddukar.
 Båd' drottning och tiggarekåring hon slukar,
 Och sitter så still
 Så pass länge hon vill
 Uti kran.

För mindre man kan ju bli' galen, båd' mager och tjock,
 Ty genast man talar, det jämt uti näsan slår lock.
 Man nyser beständigt, man plågas af fukten,
 Af »Ljunglöfvens etta» man knappt känner lukten.
 Om prisen man ta'r,
 Får den ej stanna kvar
 En minut.

Dock ginge väl an, om hon komme och droge för hin;
 Men hånfullt hon skrattar och vänder oss ryggen med grin.
 I kroppen hon lämnar kvar giftiga piller,
 Som bilda till sommarn kolerabaciller.
 Förskräckligt det blir,
 Uti magen det svi'r
 Allare'n.

När ryssen fick Finland, jag trodde han se'n varit nöjd,
 Men äfven för Sverge han tycks vara hågad och böjd.
 Och för att nu ingen skall makt ha att kufva'n,
 Så skickar han hit den förb-e snufvan.
 Hela världen han tar,
 Se'n han döfvat en hvar
 Med sin pest.

En nysning har jämt — icke sant? varit tecken till godt;
 Men den, som har spått det, har visst uppåt väggarne spått.
 Här nysa ju alla lång dagen i ända,
 Skall detta till lycka och välgång väl lända?
 Nej, prosit min bror,
 Sådant skrock jag ej tror
 Ne' ne'-men!

I våra kaserner hon börjat och ännu där bor.
 Och skall man en stund permitteras så blir det: »Bajor,
 Gardisten vid feddte kobani't sjuttiådda
 Begår perbission att gå heb till si' Lotta,
 »Bajorsgatan två!»
 »Mycket gärna, får gå.»
 »Tack, bajor!»

Dock måste vi alla till sist be' vår Herre om nåd,
Att han emot pest ger oss, fattiga syndare, råd.
Vi darra för snufvan från morgon till kvällen,
Som ryssarne darra' för Wiborgska smällen.

Vår önskan är den,
Att hon droge igen
F-n iväld.

Dock tror jag till sist, att ett medel jag funnit ändå,
Som hjälper, och Ni kunna gärna försöka därpå.
Man tar sig en knorr på en liter, så känns han.
Det hjälper naturligtvis mot influensan.

Annars döden det är.
Vid min Gud jag det svär
Än en gång!

Ett misstag.

Å Jöns fick befallning att åka te' sta'n
Å hämta en doktor, å dä' på minuten;
För dä' va' ett skrik så dä' skalla' i knuten,
Å boen han sprang hit och dit som en fn.
Å skrek, att ho' dödde på eviga fläcken,
Om doktorn ej komme å ga' henne bot.
Ja, Jöns klef i vagnen, å dä' utan knot,
Slog mä' piska å sa': »Dä' va' Näcken!»

Men vägen va' lång å mörra va' lat,
Å kusligt dä' va' att i mörkere fara,
Å Jöns bara tänkte å grunna' på Sara,
Si' fästmö därhemma; å ej en bit mat
Han fått senna middan, å därför han tänkte:
»Vid gästgifvargål'n ska' ja' ha' mej en krök».
Ja, Jöns tog la en å la' två på försök.
Se'n han åkte, så vägsörja stänkte.

Men Jöns hade minne så grufveligt kort.
På vägen han glömde, va' doktorn han hette
Å dä' va' evinnerlig lögn; hur han lette,
Så hitta' han inte', dä' han tappat bort,
Men tänkte: »Ja' fråger föll' etter en tocken.»
Ja, dä' gjorde Jöns å fick vetat te' slut,
Hvar stadsläkarn bodde. Han nästa minnt
Satt i vagnen å Jöns uppå bocken.

Å se'n bar dä' väg uti ilande fart.
Men regna dä' gjord' dä', å natta va' duskig,
Å doktorn han kände sej frusen å ruskig.
Så frågte han Jöns: Ä' vi framme nu snart?
Dä' ä' kanske farligt mä' Jan Petters Lisa?»
»Mä' Lisa?» sa' Jöns å ga' mörra ett pisk.
»Nej ho' ä' minnsann både glader å frisk,
Men dä' ä' soa, som inte kan grisa.»

Å sundhetspolisen han snokar hvar dag.
 Och kommer han på en, så lofvar då jag,
 Som ä' nti saken erfaren,
 Att han klämmer till utaf själfvaste hin,
 Och ä' inte grisen då fri från trikin,
 Så himmelens Gud då bevar'en!

Ja då blir en fälld utan rim å reson.
 Blir till och med körd med sitt stånd ifrån bron;
 Men mig ska' de inte få lukt på.
 Men nog vet jag de, som hvarendaste dag
 Ha' flera trikiner i fläske' än jag,
 Å ingen ändå få de bukt på.

Flickans reflektioner.

Jag vill ej klaga på ödets skatter,
 Men nu är tiden rent af besatter,
 Ty fast jag hunnit till trettisju,
 Så går ja' ogifter här ännu.
 Holi-dillja-dillja! Holi-dillja-dillja! Holdi-ida holidia!

Jag vet minsann ej hvar felet ligger,
 Dock aldrig någon om råd jag tigger,
 Se'n här om dagen det var en drul,
 Som sa' direkt, att ja' va' för ful.
 Holi-dillja-dillja etc.

Dock tror jag aldrig på sådant smicker,
 Ty jag är skapad som andra flicker,
 Och friare hade äfven jag,
 Fast alla skådat sin sista dag.
 Holi-dillja-dillja etc.

Jag för den förste snart fick dra' vefven.
 Han, flink som murare, skötte slevven;
 Men så en dag från sin ställning slog
 Burdus i backen, på fläcken dog.
 Holi-dillja-dillja etc.

LARS BONDESONS

Variété-Kupletter
och Visor
med PIANO.

4de Häftet

Pr. 1 Kr.

STOCKHOLM, ABR. LUNDQUIST.

Kongl. Hof-Musikkhandlare

Malmstorgsgatan N° 8.

Benkuplett.

Allegro.

Serling.

g l a e e l a e a h a Låt folket pra - ta

hit och dit, Det rör mig in - te platt. Jag sätter all min tro och lit Till

mi - na ben, för att, I hän - del - se af krig en gång, De ä så bra te

ha. Då gäl ler det att va - ra lång Å styf i pin - nar - na. Då

gäl ler det att va - ra lång Å styf i pinnar - na.

Så kom den andre på sjutti vårar,
 Ja minnet ännu mitt hjärta sårar.
 Han gärna ville, men kunde ej
 Få lefva, dog äfven före mej.
 Holi-dillja-dillja etc.

Men den siste blef den lyckli' osten.
 Vi redan varit hos själfva prosten.
 Hur gick det dock? Har Ni hört på f-n?
 Han söp ihjäl sig på bröllopsda'n.
 Holi-dillja-dillja etc.

Lincoln-visa.

Har ni hört en förskräckelig händelse,
 den är sann, ty den hände just nu.
 Då kungen af nordliga Amerika blef
 skjuten, ja skjuten midt i tu.
 Skrufva luttan tjong fadderaara
 Skrufva luttan tjong fadderej.
 Då kungen af nordliga Amerika blef
 skjuten, ja skjuten midt itu.

Si han gick sig att se komidianterna,
 för det roade hans majestät.
 Men inte kunde han tänka, att
 han skulle bli skjuten just för det.
 Skrufva luttan, etc.
 Men inte kunde, etc.

Si då kom där en bof genom dörren,
 så för hiskelig vådlig han såg ut.
 Å i näfven han bar ett geväder,
 som var laddadt med kolor å med krut.
 Skrufva luttan, etc.
 Å i näfven, etc.

tan - - ken ska sit - ta qvar som fan - - ken likt

bor - sten ut - i man - - ken på en o-skållad

galt. _____ Hur löd' de? Låt mej se. _____ Jo,

Tjän - sten framför allt. _____

svor å sjöng å sjöng å' svor, Att falsk-het hos hvar

flic-ka bor. Ja' nöd der-på be-stämt ja' tror A'

blef i sjä-len fas-ligt stor Ja' ste-ge-na to-go

ut till språng Up-på min blom-ster-kläd-da gung, Men

ram-la-de, en syn-dens träl, I närm-sta vä-ga-skäl.

Frieriet i myrstacken

En mänskenskväll jag gångade
uppå en stig å sångade,
jag myggor såg och fångade
och känslorna va många de.
Jag svor och sjöng och sjöng och sver
att falskhet hos var flicka bor.
Jag nös därpå, bestämt jag tror,
och blev i själen fasligt stor.
Jag stegen tog ut till språng
uppå min blomsterklädda gång
men ramlade, en syndens träl,
i närmsta vägaskäl.

En flicka stod där skådande,
i halva mörkret rådande
en ängel lik, bebådande, ~~xxxxxxhändxxxxxx~~
och sina händer nådande.
Hon öppna nu sin mun på glänt,
dej har jag förr i väla känt
och blev de inte galet vänt
så va de inte galet hänt
att du nu kom ~~fråxx~~ som ifrå skyn
ur skogens hulda ögonbryn.
Jag i min själ fick liv på nytt
allt för din kullerbytt.

Mot handen flickan räckande
och uppå bena sträckande
och hennes läppar täckande
med mina kyssars smäckande.
Vi tog varann med hår och hull
så att vi bägge ramla kull
uti en stack med myror full
så kan det gå för kärleks skull.
Men nu va slut me "huld o kär"
ho skubba sej bå här o där.
På mej di kröp i långan ra
men värst i byxorna.

Barbrors Pelle.

Bland gubber i sockna fanns dä en gång
 En tocken som va' minst tre alnar lång
 Å mager, rent som e' krokuger stång;
 Men mä va' han på hvart ställe.
 Han föddes te värld, han liksom vi,
 Men fulare kunde ingen fått bli.
 Å lycka ho' körd'en allti' förbi
 Ja, han hette Barbrors Pelle.

I bygda han gick å tiggde sitt brö',
 Men klädd lika dant i sol som i snö,
 A smällpiskefracken, urblekt å rö'
 Slog takt för hvart steg; å fälle
 Han aldri' i lifve' tvättat sej ren.
 I syna han som e' gråsugga sken,
 Och byxera ett kort ett långt å ett ben.
 Ja, tocken va' Barbrors Pelle.

När bröllop i sockna ble' nå'en stans,
 Då säkert dä va' att Pelle där fanns.
 Må påsen på ryggen tog han en dans,
 När färbogen börja gnälle
 Å hälla va' fram, tre fjärdelar bak.
 Påsen i vägga, bena i tak,
 Krokiga knän å rygg lika rak.
 Ja, så dansa Barbrors Pelle.

Men fästmö han, gubevars, ville ha.
 Med smula han hade, skena han sta'.
 I ä'en på sockna folk honom sa',
 Dä bodde ett gammalt skrälle.
 Å bums blef han in å stanna å gol,
 Men satte sej tvärt å teg på en stol.
 För resten så sa' han aldri' ett ol.
 Ja, så fria Barbrors Pelle.

Smärt i mynstet.

En mamskullbräu ja gängade uppri, en stig i fängade
 Ja myggor sig i fängade i kamlorna på många de
 Ja för i fjög i fjög i fjög att falkhet har en flocka br
 Ja när denna bestant ja tror i bli i fjälv falkit stor.
 Ja stegerna tog ut till fjöring uppri min blauterklädd gång
 men ramlade, en syndens träl, i orämssta väjskäl.

-2-

En flicka stod där skämda, i halva mörkret vädaude
 en öngel lik, behämda, i sitta händer kändaude.
 En rymma i min fäst minn grä glänt. Dä har ja för i öila hänt
 i bli de inty gallet vänt, på ra de inty gallet hänt,
 att du min kull fäst ifrån fjög, en skogens kulla ägnad bryn.
 Ja i min fjäl fäst lik grä mytt autt för din kullerlytt.

-3-

Det flicka handru väkande i uppri loma sträkaude
 i hennes lappan tärkaude, min minna kyslars smärkaude.
 Ja tröskan min häv i kull, på att vi ligger paule kull
 sti en stack min myggor full. Så kan de gå för kullens kull.
 Sku om ra de plut min kull i kull. De skubba sig på häv i dör.
 Så mig de trösk i lappan på min vänt i bydema.

- 4 -

Ju' lomma ar sa' bridaude me' skimmat jato o' bridaude
 o' uti hjoertat lidaude o' mome haender bridaude.
 Nbi' flicka sa "Du skull ha' spro' Ju' allu' bli' du' fästemo'
 Ju' kan' du' lägga dig i do' i gusaus dypr. adjo, adjo."
 Ju' frade nu' pi' auust hilt, men fick ett riktigt äkta' tro'
 Ju' väre nu' äro' tusen kupp, me' sime' svärs myr.

- 5 -

Kou' var i aut sa' driftiger o' uti, syma' skiftiger
 amellauet sa' skiftiger, fast tungau jämt var giftiger
 Kou' fick bi' fäi o' killinger, varomau löde' trillingar
 o' nästa senda trillingar. Di' to' pi' omma skillingar.
 Kou' lode au' me' bid' folk i fä. Kou' stot utar me' horet
 Kou' gät, kou' log, kou' mäs, kou' dog, o' allu' fick ho' mo'g

Ha 65

1. Frieriet å hölasse'.

Tempo di mazurka.

Gammal melodi.

Piano.

The musical score is written for piano and voice. It features a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. The piano accompaniment is marked with a forte (f) dynamic at the beginning and a piano (p) dynamic later. The vocal line includes lyrics in Swedish. The score is divided into five systems, each with a vocal staff and a piano accompaniment staff. The lyrics are: 'I Vär-me-laud e' fa-ger tär-na bod-de, å mång-a fri-a-re kring hen-ne gud-de, för ho' va' vac-ker som' e' ros om vå-ren, som so-la ut-i Karl-sta' jämt ho' sken.'

I Vär-me-laud e' fa-ger tär-na bod-de, å
mång-a fri-a-re kring hen-ne gud-de, för
ho' va' vac-ker som' e' ros om vå-ren, som so-la ut-i Karl-sta'
jämt ho' sken.

2. "När du ska ut å fria."

Moderato.

Melodi från Småland.

Piano.

The piano introduction is in 2/4 time, key of D major (two sharps). It begins with a treble clef and a key signature of two sharps. The melody starts with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The bass line starts with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The piece ends with a double bar line and a 'Fine' marking.

The first system of the song features a vocal melody in the treble clef and a piano accompaniment in the bass clef. The vocal line begins with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment starts with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The lyrics are: "När du ska' ut å fri - a, så ta' dej all - ri e'".

The second system of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line begins with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment starts with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The lyrics are: "gam-mal mö, för ett-ra pi - na - dö! Ho' grä-lar he-la".

The third system of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line begins with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment starts with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The lyrics are: "nat - ta å frä-ser som e' - kat - ta. Ja, ak-ta dej för den, ja,".

The fourth system of the song concludes the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line begins with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment starts with a quarter note D, followed by a half note G, and then a series of eighth and sixteenth notes. The lyrics are: "ak - ta dej för den, ja, ta' ej den te din vän!". The piece ends with a double bar line and a 'D.S. al Fine' marking.